

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 8. juni 2017
Kontor: Enheden for Internationalt
Politisamarbejde
Sagsbeh: Eva Spangsberg Boesen
Sagsnr.: 2017-0037-0185
Dok.: 2330950

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for utryghedsskabende tiggeri) (L 215), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. juni 2017.

Søren Pape Poulsen

/

Henrik Hjort Elmquist

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for utryghedsskabende tiggeri) (L 215):

”Vil ministeren redegøre for, om lovforslaget vil øge muligheden for at udvise EUborgere, der har begået betleri?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, der har oplyst følgende:

”I dag er straffen for overtrædelse af straffelovens § 197 om betleri i førstegangstilfælde så vidt ses i almindelighed 7 dages betinget fængsel. Dette forudsætter, at den pågældende tidligere er meddelt en advarsel af politiet.

Lovforslaget indebærer, at kravet om forudgående advarsel fra politiet, når tiggeri er begået i gågade, ved stationer eller i offentlige transportmidler, afskaffes, og at det ved fastsættelse af straffen skal indgå som en skærpene omstændighed, at tiggeriet begås et af de nævnte steder. Der er herved lagt op til, at straffen i førstegangstilfælde som udgangspunkt fastsættes til ubetinget fængsel i 14 dage.

Det følger af udlændingelovens § 24, nr. 2, sammenholdt med §§ 22 og 23, at udlændinge, der har opholdt sig her i landet i kortere tid end de sidste 5 år, kan udvises, hvis de idømmes frihedsstraf. Det gælder uanset straffens længde, og om straffen er betinget eller ubetinget.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter §§ 22-24 og 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b.

Efter udlændingelovens § 26 b kan udvisning for udlændinge, som er omfattet af EU-reglerne, kun ske i overensstemmelse med de principper, der efter EU-reglerne gælder for begrænsning af retten til fri bevægelighed.

Udgangspunktet er, at udlændingelovens bestemmelser om udvisning også gælder for unionsborgere. EU-reglerne om fri bevægelighed mv. sætter imidlertid grænser for medlemsstaternes adgang til at udvise EU-borgere og deres familiemedlemmer.

Udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, kan udvises af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed. Opholdsdirektivet indeholder de nærmere regler om medlemsstaternes muligheder for at begrænse retten til indrejse og ophold af hensyn til den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

Foranstaltninger truffet af hensyn til den offentlige orden eller sikkerhed skal være i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet og kan udelukkende begrundes i vedkommendes personlige adfærd, som skal udgøre en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører en grundlæggende samfundsinteresse.

En tidligere straffedom kan ikke i sig selv begrunde anvendelsen af sådanne foranstaltninger. Begrundelser, der ikke vedrører den individuelle sag, eller som har generel præventiv karakter, må ikke anvendes. En tidligere straffedom må kun tages i betragtning, såfremt de omstændigheder, der førte til den pågældende dom, er udtryk for en personlig adfærd, der indebærer en aktuel trussel mod den offentlige orden. Beslutningen skal baseres på vurderingen af den pågældende persons adfærd i fremtiden. Antallet og typen af domme, som den pågældende person tidligere er idømt, og i særdeleshed de begåede lovovertrædelsers grovhed og hyppighed udgør et væsentligt element i denne vurdering. Gentagne småforbrydelser kan efter omstændighederne udgøre en trussel mod den offentlige orden.

Bl.a. tillægges lovovertrædelsens grovhed og typen af domme således væsentlig betydning ved vurderingen af spørgsmålet om udvisning.

Hvis domstolene efter en konkret vurdering finder, at udvisning ikke med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, og at det vil være i overensstemmelse med EU-retten at udvise, skal udlændingen udvises.”